

[Roesgaard]

tid. For denne overtrædelse fik Intercare en bøde på 6.000 kr., hvilket ikke engang svarer til det beløb, virksomheden har sparet ved at undlade at installere udluftningen. Det er urimeligt at udmåle straffen således, at det kan betale sig at begå lovbrud.

Svar (10/11 83):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Spørgsmålet om strafudmåling for lovovertrædelser er et domstolsanliggende, også når det drejer sig om overtrædelser af arbejdsmiljøloven. Direktoratet for arbejdstilsynet kan imidlertid ved retslig tiltale indstille et beløb som udgangspunkt for anklagemyndighedens påstand om bødens størrelse.

Direktoratet har i en indhentet udtalelse oplyst, at det i de sidste år har søgt at hæve bødeniveauet for overtrædelse af arbejdsmiljølovgivningen, hvilket skønnes at være lykkedes i rimeligt omfang, når der sammenlignes med bødeniveauet i øvrigt inden for særløvgivningen.

Det kan således nævnes, at det gennemsnitlige bødeniveau for en arbejdsgiver i 1976 var kr. 2.267 og i 1982 kr. 4.643.

I denne forbindelse er arbejdstilsynet opmærksom på, at det må undersøges, om der har været fortjeneste ved den begåede overtrædelse, og har i enkelte tilfælde nedlagt påstand om konfiskation af fortjenesten. Det må imidlertid erkendes, at det er forbundet med store vanskeligheder at dokumentere fortjeneste eller besparelse ved overtrædelser af arbejdsmiljøloven.

For så vidt angår den konkrete sag, som spørgeren henviser til i begrundelsen for spørgsmålet, oplyser direktoratet for arbejdstilsynet, at det i skrivelse af 24. januar 1983 indstillede, at der blev rejst tiltale mod Intercare ApS for bl.a. overtrædelse af epoxybekendtgørelsen. Sagen blev domsforhandlet den 10. oktober 1983, og dommen blev afsagt den 17. oktober 1983. I direktoratets indstilling blev foreslået en bøde på ikke under kr. 5.000 samt tvangsbøder, til forholdene var bragt i orden, hvilket svarer til bødeniveauet i tilsvarende sager.

I slutningen af september 1983 fik kredsen oplysninger om, at 2 personer var blevet syge med begrundet mistanke om, at det var sket som følge af arbejde på virksomheden. Som følge heraf inspicerede kredsen den 26. sep-

tember 1983 virksomheden og nedlagde forbud mod fortsat arbejde ved ovn, pulverkar og ophængningsstativ, indtil der var etableret effektiv udsugning.

Tiltalte blev idømt en bøde på kr. 6.000 samt ugentlige tvangsbøder på kr. 500, hvis påbudene ikke er efterkommet den 15. november 1983.

Under domsforhandlingen blev der alene taget stilling til de ulovlige forhold, der havde fundet sted indtil den 6. august 1982, og dommen kom følgelig ikke ind på det forhold, at der desuden forelå oplysninger om, at nogen af de beskæftigede muligvis var blevet syge.

Arbejdstilsynet undersøger for tiden den nærmere sammenhæng mellem de oplyste sygdomstilfælde og arbejdsforholdene på virksomheden.

Jeg kan henholde mig hertil. Der henvises i øvrigt til svar på spørgsmål nr. 1 fra folketingets arbejdsmarkedsudvalg af 6. oktober 1983.

En skærpelse af bøderne ligger uden for mine beføjelser, men arbejdstilsynet vurderer som nævnt nøje det enkelte tilfælde, når der afgives indstilling om bødens størrelse.

Spm. nr. S 127

Til *indenrigsministeren* (2/11 83) af:

Barsøe-Carnfeldt (UP):

»Hvor store drifts- og anlægsomkostninger er der anvendt til transport af personer i hele Nordjyllands amt i 1982 specificeret på Nordjyllands Trafikselskab, institutioner, kommunale transportere, skolekørsel, sygekørsel, socialkørsel og tjenestekørsel samt i form af udbetalt vederlag for befordring i privat køretøj?«

Begrundelse

I forbindelse med den meget dårlige kapacitetsudnyttelse af Nordjyllands Trafikselskabs busser er det tankevækkende, hvor få kommunalansatte og politikere der anvender NT i tjenesten.

Svar (8/11 83):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):